

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Milady Tomkové a soudců JUDr. Brigity Chrástilové a JUDr. Bohuslava Hnízдила v právní věci **žalobkyně: Ing. L. K., proti žalovanému: Ministerstvo práce a sociálních věcí**, se sídlem Na Poříčním právu 376/1, Praha 2, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 17. 9. 2007, č. j. 2 Cad 98/2006 - 69,

takto:

- I.** Kasační stížnost **se zamítá.**
- II.** Žalovanému **se** náhrada nákladů řízení **nepřiznává.**

Odůvodnění:

Žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) podala dne 1. 11. 2006 žalobu, kterou se domáhala zrušení rozhodnutí žalovaného č. j. 2006/45623 - 442 ze dne 20. 10. 2006, jímž bylo zamítnuto stěžovatelčino odvolání ve věci vyřazení z evidence uchazečů o zaměstnání. Současně se žalobou předložila Potvrzení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech ze dne 30. 10. 2006 a požádala o ustanovení zástupce soudem. Městský soud její žádosti vyhověl a zástupce pro řízení o žalobě jí ustanovil. Rozsudkem ze dne 20. 6. 2007, č. j. 2 Cad 98/2006 - 43, pak stěžovatelčinu žalobu zamítl a žádnému z účastníků nepřiznal právo na náhradu nákladů řízení. Proti tomuto rozsudku podala stěžovatelka kasační stížnost, v níž mj. opět požádala o ustanovení zástupce soudem. Ke své žádosti doložila vyplněné Potvrzení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech ze dne 3. 9. 2007 (dále jen „Potvrzení“).

Usnesením blíže označeným v záhlaví tohoto rozsudku městský soud stěžovatelce nevyhověl a zástupce pro řízení o kasační stížnosti jí neustanovil. Své rozhodnutí odůvodnil

tím, že stěžovatelka zamlčela skutečnosti týkající se jejích majetkových poměrů, a proto jí městský soud, na rozdíl od předchozího ustanovení zástupce pro řízení o žalobě, zástupce pro řízení o kasační stížnosti neustanovil. Skutečnosti, jež stěžovatelka zamlčela a jež mají dle městského soudu vliv na rozhodnutí dle § 36 odst. 3 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), o osvobození od soudních poplatků, a tedy i na rozhodnutí dle § 35 odst. 8 s. ř. s., byly zjištěny z výpisu z katastru nemovitostí dne 16. 5. 2007 vedeného Katastrálním úřadem pro hlavní město Prahu. Z výpisu je evidentní, že stěžovatelka je vlastníkem pozemků v katastrálním území P. u Ch. n. C., které získala jednak koupí ze dne 22. 11. 2001 a ze dne 20. 6. 2005 a jednak rozhodnutím pozemkového úřadu o pozemkové úpravě ze dne 29. 10. 2002. Dále je stěžovatelka vlastníkem pozemků v katastrálním území K., jež nabyla na základě rozhodnutí pozemkového úřadu o výměně vlastnických práv v pozemkové úpravě ze dne 29. 9. 2002. Na základě této skutečnosti, kterou stěžovatelka jak v Potvrzení ze dne 30. 10. 2006 tak i v Potvrzení ze dne 3. 9. 2007 zamlčela, soud rozhodl, že jí zástupce pro řízení o kasační stížnosti dle § 35 odst. 8 s. ř. s. neustanoví, neboť u ní nejsou dány předpoklady pro osvobození od soudních poplatků. Dále městský soud ve svém odůvodnění uvádí, že tvrzení stěžovatelky týkající se celkového dluhu vůči svému otci, Ing. La. K., ve výši 225 480 Kč, který v Potvrzení zmínila, neuvěřil, a to s ohledem na skutečnosti, které Ing. La. K. uvedl v řízení sp. zn. 12 Ca 67/2006 u Městského soudu v Praze. Jeho jediným příjmem je starobní důchod ve výši 7561 Kč, jediným majetkem větší ceny rodinný domek, jinak je nemajetný, bez úspor a rovněž neuvedl, že by vůči své dceři, Ing. L. K. měl nějakou pohledávku. Na základě výše uvedeného městský soud považoval tvrzení stěžovatelky obsažená v Potvrzení ze dne 3. 9. 2007, pokud se týká dluhů vůči svému otci, za účelová a nedůvěryhodná.

Proti tomuto usnesení podala stěžovatelka kasační stížnost, kterou se domáhá jeho zrušení a vrácení věci městskému soudu k dalšímu řízení. Stěžovatelka se dovolává kasačních důvodů dle § 103 odst. 1 písm. a), b), d) a e) s. ř. s. Především namítá, že v Potvrzení žádné podstatné skutečnosti nezamlčela, jelikož v poučení formuláře je uvedeno – *„žadatelka uvede veškerý majetek větší ceny, který jí patří“*. Stěžovatelka poukazuje na svoji nemajetnost, jelikož nemá žádných příjmů a cenu vlastněných parcel, z nichž jí neplyne žádný příjem, označuje za „zanedbatelnou“, tedy nemající větší ceny, a proto parcely do formuláře neuvedla. Navíc jsou tyto parcely zatíženy úvěrem. K celkovému dluhu ve výši 136 464 Kč na úhradu základních životních potřeb za období od 1. 3. 2004 do 3. 9. 2007 doplňuje přehled jednotlivých dlužných částek. Z uvedeného přehledu dle stěžovatelky plyne, že jí Městský úřad v Týnci nad Labem nevyplácel zákonem uznanou částku životního minima, čímž stěžovatelku uvedl do hmotné nouze, která přerostla v hrozivou tíseň, kdy je člověk vydán citelným útrapám, hladu, žízní a nebezpečí přímo hrozící újmy. Dále uvádí, že má dluh na zaplacení veřejného zdravotního pojištění ve výši 14 016 Kč a dluh ve výši 64 500 Kč na nákladech na hledání zaměstnání za období od března 2004 do září 2007. Celkový dluh tedy činí 225 480 Kč. Na podporu svých tvrzení odkazuje na judikaturu Nejvyššího správního soudu č. j. 2 Afs 21/2003 - 57 a č. j. 6 Ads 48/2007 - 45. Usnesení městského soudu bylo dle stěžovatelky vydáno na základě nedostatečně zjištěného skutkového stavu, a proto navrhuje, aby bylo zrušeno a věc vrácena k dalšímu řízení.

Žalovaný se ke kasační stížnosti podané stěžovatelkou do usnesení Městského soudu v Praze č. j. 2 Cad 98/2006 - 69 ze dne 17. 9. 2007 nevyjádřil.

Nejvyšší správní soud nejprve přezkoumal formální náležitosti kasační stížnosti a konstatoval, že kasační stížnost je podána včas, neboť byla podána ve lhůtě dvou týdnů

od doručení napadeného usnesení (§ 106 odst. 2 s. ř. s.), a je podána osobou oprávněnou, neboť stěžovatelka byla účastníkem řízení, z něhož napadené usnesení vzešlo (§ 102 s. ř. s.). Z konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu vyplývá, že v řízení o kasační stížnosti proti usnesení o zamítnutí žádosti o ustanovení zástupce soudem nemusí být stěžovatel zastoupen advokátem (§ 105 odst. 2 s. ř. s.). Z obsahu kasační stížnosti Nejvyšší správní soud vyvodil, že stěžovatelka uplatňuje stížní důvody dle § 103 odst. 1 písm. a) a b) s. ř. s.

Nejvyšší správní soud posoudil důvodnost kasační stížnosti v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů, neshledal přitom vady, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 2, 3 s. ř. s.), a dospěl k závěru, že tato kasační stížnost není důvodná.

Podle § 35 odst. 8 s. ř. s. může soud navrhovateli, u něhož jsou předpoklady, aby byl osvobozen od soudních poplatků, a je-li to třeba k ochraně jeho práv, na návrh ustanovit usnesením zástupce, jímž může být i advokát.

Podle § 36 odst. 3 s. ř. s. účastník, který doloží, že nemá dostatečné prostředky, může být na vlastní žádost usnesením předsedy senátu osvobozen od soudních poplatků. Dospěje-li však soud k závěru, že návrh zjevně nemůže být úspěšný, takovou žádost zamítne. Přiznané osvobození kdykoliv za řízení odejme, popřípadě i se zpětnou účinností, jestliže se do pravomocného skončení řízení ukáže, že poměry účastníka přiznané osvobození neodůvodňují, popřípadě neodůvodňovaly.

Nezbytným předpokladem posouzení žádosti o ustanovení advokáta soudem pro řízení o kasační stížnosti je především řádně a pravdivě vyplněné Potvrzení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech žadatele. Žadatel je tedy sám povinen soudu prokázat, jaké jsou jeho příjmy, pokud nějaké pobírá, zda vlastní majetek větší ceny, popřípadě zda mu z něj plynou příjmy nebo výnosy či nikoliv. Stěžovatelka do Potvrzení ze dne 3. 9. 2007 neuvedla vlastnictví výše uvedeného nemovitého majetku. Městskému soudu tak znemožnila řádné posouzení předpokladů pro ustanovení zástupce soudem a rovněž snížila věrohodnost údajů v Potvrzení obsažených. Nelze proto městskému soudu vytýkat, že se otázkou příjmů či výnosů z daných nemovitostí nezabýval a žádosti stěžovatelky o ustanovení zástupce soudem nevyhověl.

Nejvyšší správní soud nad rámec tohoto rozhodnutí poukazuje na vlastní judikaturu, v níž se k otázce důsledků vlastnictví nemovitostí za daných souvislostí již vyjádřil (např. viz rozsudek ze dne 24. 6. 2004, č. j. 6 Ads 44/2003 - 63, dostupný na www.nssoud.cz). „Účastníka řízení nelze zpravidla osvobodit od soudních poplatků podle § 36 odst. 3 s. ř. s., pokud – i přes nízký příjem, který by sám o sobě takový postup odůvodňoval – je vlastníkem dvou nemovitostí (byť jedna z nich je zatížena dluhem).“

Nejvyšší správní soud tedy na základě posouzení stěžovatelčiných námitek uplatněných v kasační stížnosti konstatuje, že v závěrech vyslovených v napadeném usnesení Městského soudu v Praze neshledal nesprávnost, jež by mohla přivodit nezákonnost jeho rozhodnutí. Z těchto důvodů Nejvyšší správní soud kasační stížnost jako nedůvodnou podle § 110 odst. 1 s. ř. s. zamítl.

O nákladech řízení rozhodl Nejvyšší správní soud podle ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 s. ř. s. Stěžovatelka neměla ve věci úspěch, proto jí právo na náhradu nákladů řízení nenáleží. Žalovaný žádné náklady neuplatňoval a Nejvyšší správní

soud ani žádné mu vzniklé náklady ze spisu nezjistil, a proto rozhodl tak, že žalovanému se náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 13. prosince 2007

JUDr. Milada Tomková
předsedkyně senátu